

Heidi Punkari
P.O. Box 137
EECMY
Gindhir, Bale Zone, ETHIOPIA
+358 40 032 8245 (ei Ginnirissä),
+251-22-6640953 (Helenan talon puhelin)
heidi.punkari@fom.fi (netti ei vielääkään toimi)

Ystis 4/06

* * * * *

Heips!

Ginnir 7.10.2006

Alkaneen sadekauden seurauksena keltainen heinikko on alkanut vihertää ja akasiat ovat saaneet uudet, vaaleanvihreät lehdet. Ilmassa on melkein kevään tuntua! Pienet ja isommat ötökät ovat lisääntyneet ja iso rupisammakko asustelee taloni liepeillä. Yksi päivä näin suuren, noin viisisenttisen kovakuoriaisen, joka pyörötteli edessään tennispallon kokoista mutapalloa. Mihin lie ollut matkalla. Eilen näimme Jaakon ja Juhon kanssa muurahaisten muuton, kovin määrätietoisesti nekin kulkivat eteenpäin muutaman metrin pituisena jonona.

Maailma on täynnä ihmeitä. Eläimiin liittyviä ihmeellisiä asioita mietimme Jaakon kanssa koulussa kuluneella viikolla. Mihin ne muurahaiset kuvittelivat oikein muuttavansa? Miten muuttolinnut ymmärtävät syksyn saapuessa matkata kaukaa pohjoisesta Etiopiaan ja kevään koittaessa taas palata takaisin Suomeen? Entäpä erilaiset erikoisvarustetut eläimet? Kameli pystyy varastoimaan vettä kyttyränsä niin, että se pystyy sen ansiosta vaeltamaan pitkiäkin matkoja juomatta. Kirahvi taas pystyy pitkän kaulansa ansiosta syömään puiden lehtiä sieltä, minne muut eläimet eivät yletä. Tulimme siihen tulokseen, että Jumalalla on mahtanut olla hauskaa keksiessään erilaisia eläimiä!

Päivät koulussa Jaakon kanssa kuluvat nopeasti. Kuluneella viikolla Jaakko on harjoitellut laskuja lukualueella 0-10, opetellut m-kirjainta, hypännyt pituutta Juhon ja Malakun kanssa, perjantaipäivää kevensimme lukemalla Risto Räppääjää. Melko tavallista suomalaisen koulun arkea siis. Välillä lähdemme ulos koulustamme ja suomalaisesta ympäristöstämme. Yhden lauantaipäivän pidimme koulua ja teimme pienen retken läheiseen eukalyptus-metsikköön. Varsinaisen aarteekin löysimme, lehmän leukaluun hampaineen! Muutama viikko sitten hyppäsimme autoon ja kävimme kaupungilla tutustumassa postitoimistoon. Postin sedät olivat ystävällisiä ja näyttivät Jaakolle mm. miten kirje leimataan.

Oromonkielen opettajaa minulle ei ole vielä löytynyt. Toisaalta, ei kai täällä pitäisi kuvitellakaan asioiden muutamassa viikossa järjestyvän. Itseopiskelua olen harrastanut, se vaatii vaan enemmän itseuria.

Viimeisen kuukauden aikana olen yrittänyt mieltä, mitä voisin tehdä paikallisten ihmisten kanssa, olisiko mitään työmuotoa, jossa voisin olla mukana. Tuulan olisi tarkoitus aloittaa Ginnirin sairaalassa teho-osasto, kunhan ulkoiset puutteet ensin etiopialaisten aikataulujen mukaan valmistuvat; veikkauksemme vaihtelevat muutamasta viikosta pariin kuukauteen! Teholla hoidetaan myös aliravittuja lapsia, jotka ovat usein vaarassa jäädä kehityksestä

jälkeen sekä fyysisesti että älyllisesti. Lapset ovat kuntoutuksen tarpeessa, mutta henkilökuntaa ei siihen riitä. Tuula sai idean, että minä voisin olla tässä tilanteessa avuksi: kuntoutusta aliravituille lapsille leikkiterapian keinoin. Alustavana ajatuksena on, että voisin leikittää ensin itse lapsia ja ennen kotiutusta yrittää opettaa äideille harjoituksia, joita he voisivat tehdä kotona lastensa kanssa. Tarkoituksena olisi antaa materiaalia / materiaalipaketti lapsen mukana myös kotiin. Tulevina viikkoina saan siis käyttää luovuutta muovipurkkien ja muun jättemateriaalin kanssa – eiköhän niistä opettavaisia leluja synny!

Mikäli haluat olla mukana valmistamassa leikkimateriaalia Ginnirin sairaalan lapsille, se on mahdollista:

KOLMISIVUINEN KIRJA:

- tarvitset kuusi postikorttia, liimaa, lankaa. Liimaa aina kaksi korttia vastakkain, tee vasempaan reunaan kaksi reikää ja sido sivut langalla kirjaksi.

tai

- tarvitset 3 samankokoista kartonginpalaa, kuvia lehdistä tms., liimaa, lankaa. Leikkaa kuvat, liimaa kartongin molemmille puolille. Tee kaksi reikää vasempaan reunaan, sido sivut langalla yhteen.

Huom. Kirjoissa olisi hyvä käyttää melko yksinkertaisia kuvia ja aihepiirejä, jotka liittyvät myös etiopialaisen lapsen todellisuuteen – ei siis pelkästään joulupukkeja ja talvimaismia!

Maaailma on kova ja eriarvoinen. Viime aikoina on tuntunut pahalta katsoa, miten naapurimme aidan toisella puolella pesevät pyykkinsä kuraajissa sateen jälkeen. Tai miten anviolta 8-vuotias tyttö lähtee 20 litran kanisteri selässään hakemaan vettä, en tiedä miten kaukaa. Meillä vesi tulvii sateella yli säiliöistä. Naapurimme eivät kuitenkaan ole ainoita, joille veden saanti on vaivalloista – sama tilanne on joka puolella kaupungissa. Joten millä tavalla auttaa, ettei toiminnallaan tuota vain lisää ongelmia?

Jeesus antaa neuvoksi:

"Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää se heille." Matt. 7:10

"Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Matt. 22:39

Loppukevennyksen paikka. Jokunen viikko sitten olimme Helenan kanssa pienellä iltakävelyllä. Pari etiopialaista naista tuli vastaan raskaiden kantamustensa kanssa. He ihmettelivät kovasti, miten olimme illalla kävelemässä, vieläpä pois päin kaupungista. Hyeenat syövät! Minne oikein olimme matkalla? Kuultuaan, että olimme vain kävelyllä, totesivat nauraen, että forenzit ja somalit tykkäävät kävellä! Etiopialaiset eivät sitten kai huvikseen kävele?

Taivaan Isä kanssanne, Heidi

RUKOUSAIHEITA:

- Kiitos: teistä lähettäjistäni, mielekkästä työstä koululla, muista läheteistä täällä
- oromonkielen oppiminen
- Naapurin lapset ja heidän perheensä,
- Aliravittujen lasten kuntoutus sairaalalla – Jumalan tahdon tapahtuminen koko suunnitelmassa
- Ginnirin Mekane Yesus seurakunta, evankelioimistyö alueella

* * * * *